

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

**Discurs de la rectora de
la Universitat de València
M. Vicenta Mestre en l'acte
d'investidura com a Doctor
"Honoris Causa" del prof.
Dr. Barry Clark Barish**

València, 31 de maig de 2022

Celebrem hui, a aquest emblemàtic espai, el Paranimf de la Universitat de València, el Solemne Acte d'Investidura com a Doctor 'Honoris Causa' del professor Barry Clark Barish.

Un destacat científic, prestigiat per diferents universitats, reconegut per nombroses societats científiques, honorat amb el Premi Príncep d'Astúries i distingit amb el prestigiós Premi Nobel.

Els nombrosos i rellevants mèrits que concorren en la persona del professor Barry Barish han estat remarcats en la magnífica laudatio pronunciada pel professor Juan Fuster, delegat institucional del Consell Superior d'Investigacions Científiques a la Comunitat Valenciana, antic director de l'Institut de Física Corpuscular.

Moltíssimes gràcies Dr. Fuster per la vostra tasca, imprescindible en el nostre solemne cerimonial, com també ho és la participació de la comissió d'acompanyament, conformada pels doctors Santiago Noguera, José Antonio Font, Berta Rius i Marcel Vos, així com dels padrins en aquest acte, responsabilitat assumida pels doctors Juan Fuster i Núria Rius.

Senyores i senyores, la Universitat de València ha investit hui, com a doctor 'honoris causa' un prestigiós investigador. I ho ha fet amb la major de les solemnitats que estableix el nostre cerimonial, en el més emblemàtic espai del més noble dels nostres edificis.

Així, aquest Paranimf, obert en el segle XVII, està recollit en la història i ha estat definit per l'erudit Joan Baptista de Valda

com la més gran de les sales universitàries del seu temps. Un 'teatre acadèmic' que recollia els principals debats científics, les presentacions acadèmiques més destacades, així com les representacions teatrals d'obres clàssiques que permetien la transmissió oral del coneixement i també de les arts clàssiques.

Amb eixe esperit es va fundar la nostra Universitat, que veia publicades les seues Constitucions fundacionals del 30 d'abril de 1499.

En eixe document de creació s'evidenciava l'ambició de progrés d'aquesta terra i les seues persones, escrivint, i cite literalment, 'que en totes parts del món hon ha valencians, aquells entre tots altres són preferits per llurs bons enteniments e disposicions de ànimos e esperits'.

Eixa disposició d'ànim i esperit es troba hui, també, en totes les persones que cada dia fan, fem, possible la Universitat de València.

Entre elles, investigadores i investigadors que desenvolupen la seua activitat al més alt nivell, amb vora 2.500 articles ISI o SCOPUS de primer quartil publicats anualment i participacions en vora 4.000 congressos científics a l'any en què es presenten els resultats dels més de 4.000 projectes de recerca i convenis i contractes d'investigació que s'apropen als 80 milions d'euros anuals.

Una activitat científica d'alta productivitat que, segons rànquings com el de Taiwan, Scimago, Nature i URAP ens situa entre les 200 primeres universitats del món, posició consistent amb la

que ocupem en el rànquing de Shanghai, on ens trobem entre les 201 a 300 millors universitats del món.

Som una de les 100 primeres universitats d'Europa d'acord amb els principals rànquings internacionals, que ens classifica entre les 5 primeres universitats d'Espanya, i la primera de les universitats valencianes, acumulant el 42% de les publicacions del sistema universitari públic valencià i més del 54% de les citacions, posicionant-nos com la segona universitat d'Espanya en termes de citacions per Personal Docent i Investigador.

Voldria destacar que, d'acord amb aquests rànquings, la Universitat de València, en l'àrea de la Física, es troba entre les posicions primera i tercera d'Espanya, i per citacions, entre el lloc 41 i el 140 del món.

Una destacada posició que evidencia l'important treball desenvolupat en l'àrea de Física per les i els nostres investigadors.

En eixe sentit, convé recordar els orígens, i em permetran que assenyalé que la investigació dels nuclis atòmics i les partícules elementals començà a Espanya en 1950 a partir de les investigacions realitzades a València per Joaquín Catalá de Alemany.

S'iniciava així un treball que suposaria la creació de l'Institut de Física Corpuscular (IFIC) i que, a partir de l'acord de col·laboració entre el Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) i la Universitat de València en 1983 obriria a l'IFIC una nova etapa com a centre d'investigació mixt entre la Universitat i el CSIC.

És aquest moment d'agrair, també, la col·laboració entre la Universitat de València i el CSIC, i els resultats que obtenen els centres mixtos d'investigació, com és el cas de l'IFIC, acreditat com a Centre d'Excel·lència 'Severo Ochoa' l'any 2015.

Moltes gràcies, també, a totes i tots els investigadors de la Universitat de València i especialment a qui dediqueu la vostra activitat científica a l'àmbit de la Física, àrea que hui es visualitza, en la seua activitat internacional, en aquest acte d'investidura Honoris Causa d'un prestigiós científic.

Professor Barish, thank you very much for your kind words.
It's a pleasure to welcome you in our University.
The University of Valencia is now, and in the future, your university.

Aquesta és la universitat que s'honora d'acollir-vos com un dels seus membres.

Una universitat pública, moderna, amb instal·lacions punteres, però conscient del seu passat, de la seua vocació de servei públic, i de la responsabilitat de conrear el saber per contribuir al progrés de la ciència, el desenvolupament de la societat i la millora de la qualitat de vida de les persones.

És aquest, també, un bon moment per recordar que, al llarg dels més de cinc-cents vint anys d'història de la Universitat de València, la nostra institució ha esdevingut porta d'entrada de les avantguardes i teories científiques mundials més punteres, permetent així l'avanç i el progrés de la ciència i de la societat.

Paga la pena recordar que la introducció de les idees de Darwin a Espanya ja es va produir des de la Universitat de València.

També com la Universitat s'ha trobat al capdavant de la lluita contra les pandèmies al llarg de la història, des de les més recents de còlera al segle XIX, l'actual COVID-19, i, des dels propis orígens de la Universitat de València el nostre primer catedràtic d'herbes, Lluís Alcanyís publicà l'obra 'Regiment preservatiu i curatiu de la pestilència' i Joan Baptista Peset, lluitador contra virus i bacteries.

També cal recordar que, moltes vegades, la nostra gent, les i els universitaris, han patit la intolerància, la lluita contra el progrés de la ciència i l'avanç de la societat.

Així, el propi Lluís Alcanyís morí cremat en la foguera de la Inquisició en 1506, al llarg dels temps professors foren apartats dels seus llocs en temps de canvis polítics, essent el major exemple la repressió franquista que depurà la Universitat de València, incloent l'afusellament de qui va ser el seu rector, el professor Joan Baptista Peset,

Però malgrat aquests entrebancs, la Universitat ha contribuït a l'increment del nivell cultural de la nostra societat al llarg dels temps, que ha servit per formar treballadores i treballadors qualificats, però sobre tot, ciutadanes i ciutadans compromesos amb els valors de la democràcia, de la igualtat, de la inclusió i la sostenibilitat.

En definitiva, esdevenir, el que per al professor Barish va ser la

seua etapa universitària: ‘una etapa transformadora’ per a les persones.

Perquè les universitats públiques, a Espanya, i particularment la Universitat de València, hem estat motor del canvi.

Així, ha contribuït a la incorporació de la dona al mercat de treball, ha contribuït a la incorporació de filles i fills de classes treballadores, com ens ha assenyalat el Dr. Barish en el seu discurs, per proporcionar una bona educació acadèmica.

Tractant de generar una oferta que done resposta a les necessitats dels teixits productius, a les demandes de les persones, i a satisfer les necessitats de les Administracions Públiques i de les organitzacions i moviments socials, incloent les de l’economia social.

Però, més enllà de la transferència del coneixement i les aplicacions a la innovació, més enllà de la formació d’un capital humà, el paper de la universitat pública també és el de crear un capital social.

Perquè la Universitat, al llarg de la història, i particularment la Universitat de València, ha servit per donar resposta a les preguntes que s’ha formulat l’ésser humà.

Així, en la seua lectio, el professor Barish ens ha recordat a Galileo Galilei i la seua curiosa observació de les estrelles.

I, estic ben segura que totes i tots vostès em permetran recordar al professor d’astronomia a la nostra Universitat, Jeroni Muñoz,

qui va observar a València, el 1572, una supernova, coneguda hui com la Supernova de Tycho, i publicà un llibre sobre aquesta observació per al rei Felip II, essent hui encara vàlides i emprades moltes de les seues observacions.

Faig referència a aquesta gran figura de la nostra història científica enllaçant amb la fabulosa lectio en la qual el Dr. Barish ha mostrat els seus coneixements i, alhora la seua capacitat pedagògica, retornant a la Principia de Sir Isaac Newton fins arribar a la teoria d'Einstein.

Senyores i senyors, el Dr. Barry Clark Barish és un destacat científic que ha contribuït al progrés de la ciència en nombroses línies de recerca, tal i com s'ha posat en relleu en aquest acte, i especialment en el descobriment de les ones gravitacionals, un treball al qual ha dedicat més de vint anys de la seua vida, desenvolupant mètodes per a la detecció d'estes ones amb la passió que requereix la ciència.

Amb la dedicació que requereix dedicar-se a la vocació científica i al coneixement.

La ciència sense fronteres, en eixa visió es va crear aquesta Universitat en els moments en què es descobria un nou món, el continent americà, i en un temps d'obertura al Renaixement.

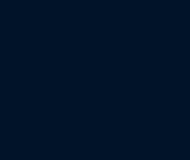
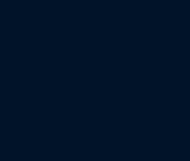
Hui, com ahir, amb la mateixa passió que els primers investigadors, reclamem una aposta per la ciència i el coneixement. Per una recerca sense fronteres, i perquè la millor comprensió del món ens duga, també, a combatre la intolerància i la violència, per una convivència en pau i harmonia, que ha estat sempre l'objectiu

d'una comunitat agermanada per la ciència i el coneixement que és la comunitat universitària.

Compartint amb totes i tots vostès aquest desig, expressat també pel Dr. Barry Barish, el nostre nou 'honoris causa' a qui reitere la benvinguda a la nostra comunitat, a la nostra Universitat, els agraisc la seua presència i suport en aquest important acte acadèmic.

Moltes gràcies.

VNIVERSITAT
ID VALÈNCIA